

ВІРТУАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК ОСНОВА СІТЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Мартінова Н.О., 31 МН група

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Організація сьогодні - це не просто сукупність процесів бізнесу, коефіцієнт корисної дії яких необхідно підвищувати, а зміна самої моделі підприємства. У сьогоднішніх умовах основні пріоритети в діяльності підприємства зосереджуються на діяльності у галузі корпоративних знань, гнучкій зміні організаційної структури, посадах нового типу, впровадженні інновацій, націленості на клієнта, тощо. З врахуванням цього, найважливішою проблемою стає перехід до нових організаційних структур.

Серед робіт по організаціям нових форм необхідно зазначити публікації зарубіжних вчених і підприємців, таких як Акофф, Дж.Вінер, Б. Гейтс, П.Друкер тощо.

Однією з важливих тенденцій розвитку класичної системи кооперації є розвиток концепції віртуальних підприємств (ВП). Формуються поняття “віртуального продукту” (що наближається до поняття „послуга”) та поняття „віртуального підприємства” як певного розвитку поняття комп’ютерно-інтегрованого виробництва або комп’ютерно-інтегрованої організації. Ключовою проблемою стає перехід до віртуальних та мережних принципів організації підприємств. З практичної точки зору, „віртуальне підприємство” являє собою мережу територіально розмежених вільно взаємодіючих агентів, що розробляють сумісний проект (або сукупність таких проектів), знаходячись між собою у відносинах партнерства, кооперації, співдружності, координації і т.п. Віртуальне підприємство у широкому розумінні визначає найбільш прогресивну та ефективну форму організації підприємства, яка є найкращою щодо певних технічних та економічних умов.

Віртуальне підприємство – основа сітьової економіки, воно не знає ні галузевих, ні відомчих бар’єрів, має відкриту організаційну структуру, прозорі кордони, внаслідок чого зростає значення партнерських відношень. Ідея створення віртуальних підприємств полягає у тому, щоб здійснити інтеграцію виробничих підприємств партнерів для реалізації проектів, які самотужки ні одне із підприємств реалізувати не може. Отже, найголовнішою перевагою віртуальних форморганізацій є можливість обирати та використовувати найкращі ресурси, знання та здібності із найменшими витратами часу. Це забезпечує певні конкурентні переваги віртуальних підприємств, а саме можливість зниження сукупних затрат, підвищення швидкості виконання ринкового замовлення, більш повного задоволення вимог замовника, гнучкої адаптації до зміни навколишньогосередовища, зниження перепон для виходу на нові ринки. Слід зазначити, що створення віртуального підприємства вимагає суттєвих змін психології та діяльності персоналу, зокрема розвитку колективної мотивації, комунікативних якостей, самоконтролю, ініціативності, відповідальності, здатності самостійно приймати рішення.

Отже, розгортання віртуальних економічних структур разом із розв’язком питань організації їх управління та аналізом ефективності функціонування дозволить значно підняти рівень управління економічними процесами в умовах динамічних ринків.

Список використаних джерел

1. Катаєв А.В. Віртуальні підприємства - новий ступінь в організації НІОКР/А.В.Катаєв//Стратегічні аспекти управління НІОКР в умовах глобальної конкуренції: Звіт по НДР № 01.2.00100692. Таганрог: ТРТУ.- 2001.
2. Моделювання маркетинга-менеджмента у системі підприємництва . [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.aup.ru/books/m72/3_3.htm

Науковий керівник: Агєєва І.В. к.е.н., доцент